

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 25

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

29 stycznia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 85/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 86/2009 z dnia 28 stycznia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 4
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 87/2009 z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu styczeń 2009 r. 6
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/2009 z dnia 28 stycznia 2009 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski w okresie od dnia 19 do dnia 23 stycznia 2009 r., w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 9
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 89/2009 z dnia 28 stycznia 2009 r. otwierające kontyngent taryfowy na rok 2009 na przywóz do Wspólnoty Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 3448/93** 14

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/75/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. o powołaniu czterech członków zarządu Europejskiej Agencji Leków (EMA) 16

2009/76/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 stycznia 2009 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta 17

Komisja

2009/77/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych ⁽¹⁾ 18

2009/78/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ⁽¹⁾ 23

2009/79/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 stycznia 2009 r. ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

IV *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Wspólny Komitet EOG

★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 127/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik VII (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Porozumienia EOG	33
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 128/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	35
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 129/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG	36
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 130/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG	38
★ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 131/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG	40

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 85/2009

z dnia 19 stycznia 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 161 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

(3) Aby ułatwić udostępnianie wspólnotowych zasobów finansowych na uruchamianie programów operacyjnych oraz projektów wspieranych w ramach tych programów w sposób, który przyspieszy ich realizację oraz wpływ tych inwestycji na gospodarkę, niezbędne jest dostosowanie niektórych przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾.

(4) Należy zwiększyć możliwość wspierania państw członkowskich przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) i Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) w przygotowaniu i realizacji programów operacyjnych.

(5) Biorąc pod uwagę status EBI i EFI jako instytucji finansowych uznanych na mocy Traktatu, w przypadku gdy organizowane są operacje inżynierii finansowej z ich udziałem, jako funduszy powierniczych, powinno być możliwe bezpośrednie udzielanie im zamówień.

(1) Bezprecedensowy kryzys na międzynarodowych rynkach finansowych postawił przed Wspólnotą istotne wyzwania, które wymagają szybkiej reakcji, aby przeciwdziałać konsekwencjom kryzysu dla całej gospodarki oraz, w szczególności, aby wspierać inwestycje w sposób stymulujący wzrost gospodarczy i zatrudnienie.

(2) Ramy prawne w odniesieniu do okresu programowania 2007–2013 zostały przyjęte z zamiarem dalszego uproszczenia programowania oraz zarządzania Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Europejskim Funduszem Społecznym oraz Funduszem Spójności, dalszej poprawy ich skuteczności oraz wzmocnienia pomocniczości w ich realizacji.

(6) Aby ułatwić korzystanie z instrumentów inżynierii finansowej, zwłaszcza w dziedzinie zrównoważonego rozwoju miast, należy przewidzieć możliwość uznawania wkładów niepieniężnych na rzecz tworzenia funduszy i udziału w nich za wydatki kwalifikowalne.

(7) W celu wspierania przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, należy również uelastycznić warunki odnoszące się do zaliczek wypłacanych w ramach pomocy państwa w rozumieniu art. 87 Traktatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

- (8) Aby przyspieszyć realizację dużych projektów, konieczne jest umożliwienie włączenia wydatków związanych z dużymi projektami, które nie zostały jeszcze przyjęte przez Komisję, do deklaracji wydatków.
- (9) Aby zwiększyć zasoby finansowe dostępne państwom członkowskim, a tym samym aby móc szybko uruchamiać programy operacyjne w kontekście kryzysu, należy zmienić przepisy odnoszące się do płatności zaliczkowej.
- (10) Płatność zaliczkowa przy uruchamianiu programów operacyjnych powinna zapewnić regularne przepływy pieniężne i ułatwić dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów podczas realizacji programu. Dlatego też należy ustanowić przepisy dotyczące płatności zaliczkowej dla funduszy strukturalnych: 7,5 % (dla państw członkowskich Unii Europejskiej wchodzących w jej skład przed dniem 1 maja 2004 r.) i 9 % (dla państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r. lub po tej dacie), aby przyczynić się do przyspieszenia realizacji programów operacyjnych.
- (11) Ze względu na zasadę równego traktowania oraz pewności prawa zmiany odnoszące się do art. 56 ust. 2 i art. 78 ust. 1 powinny obowiązywać przez cały okres programowania 2007–2013. Konieczne jest zatem stosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 sierpnia 2006 r. – dnia, w którym weszło w życie rozporządzenie (WE) nr 1083/2006. Ponieważ bezprecedensowy kryzys na międzynarodowych rynkach finansowych wymaga szybkiej reakcji, aby przeciwdziałać konsekwencjom dla całej gospodarki, pozostałe zmiany powinny wejść w życie następnego dnia po opublikowaniu rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1083/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) gdy umowa nie stanowi zamówienia publicznego na usługi w rozumieniu prawa zamówień publicznych,

przyznanie dotacji rozumianej w tym celu jako bezpośredni wkład finansowy w formie darowizny na rzecz instytucji finansowej bez zaproszenia do składania wniosków, jeżeli jest to dokonane zgodnie z prawem krajowym pozostającym w zgodności z Traktatem.”;

b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) przyznanie kontraktu bezpośrednio EBI lub EFI.”;

- 2) w art. 46 ust. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„EBI lub EFI mogą, na wniosek państw członkowskich, uczestniczyć w działaniach z zakresu pomocy technicznej, o których mowa w akapicie pierwszym.”;

- 3) artykuł 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wkłady niepieniężne, koszty amortyzacji i koszty ogólne mogą być traktowane jako wydatki poniesione przez beneficjentów w procesie realizacji operacji, na warunkach określonych w niniejszym ustępie akapit trzeci.

Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wkłady niepieniężne w przypadku instrumentów inżynierii finansowej określonych w art. 78 ust. 6 akapit pierwszy mogą być traktowane jako wydatki poniesione na utworzenie funduszy lub funduszy powierniczych lub na wniesienie do nich wkładu, na warunkach określonych w niniejszym ustępie akapit trzeci.

Wydatki wspomniane w akapicie pierwszym i drugim muszą spełniać następujące warunki:

- a) zasady kwalifikowalności ustanowione na podstawie ust. 4 przewidują kwalifikowalność takich wydatków;
- b) kwota wydatków jest należycie potwierdzona dokumentami uzupełniającymi o wartości dowodowej równoważnej fakturom, bez uszczerbku dla przepisów określonych w rozporządzeniach szczegółowych;
- c) w przypadku wkładów niepieniężnych współfinansowanie z funduszy nie przekracza całkowitej kwoty kwalifikowalnych wydatków z wyłączeniem wartości takich wkładów.”;

4) w art. 78 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 78 ust. 1 akapit pierwszy zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Wydatki opłacone przez beneficjentów są uzasadniane opłaconymi fakturami lub dokumentami księgowymi o równorzędnej wartości dowodowej, chyba że rozporządzenie szczegółowe dotyczące danego funduszu stanowi inaczej.”;

- b) w art. 78 ust. 2 skreśla się lit. b);

- c) art. 78 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy zgodnie z art. 41 ust. 3 Komisja odmawia wniesienia wkładu finansowego w duży projekt, po przyjęciu decyzji Komisji należy odpowiednio skorygować deklarację wydatków.”;

- 5) w art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

- „a) dla państw członkowskich Unii Europejskiej wchodzących w jej skład przed dniem 1 maja 2004 r.: 2 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny

w 2007 r., 3 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny w 2008 r. i 2,5 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny w 2009 r.;

- b) dla państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie: 2 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny w 2007 r., 3 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny w 2008 r. i 4 % wkładu funduszy strukturalnych w program operacyjny w 2009 r.;

- c) jeżeli program operacyjny jest objęty celem Europejska współpraca terytorialna i co najmniej jednym z uczestników jest państwo członkowskie, które przystąpiło do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie: 2 % wkładu EFRR w program operacyjny w 2007 r., 3 % wkładu EFRR w program operacyjny w 2008 r. i 4 % wkładu EFRR w program operacyjny w 2009 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 3 i art. 1 ust. 4 lit. a) stosuje się od dnia 1 sierpnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
P. GANDALVIČ
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 86/2009**z dnia 28 stycznia 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	78,3
	MA	48,5
	TN	134,4
	TR	97,0
	ZZ	89,6
0707 00 05	JO	167,2
	MA	116,0
	TR	131,2
	ZZ	138,1
0709 90 70	MA	146,2
	TR	112,5
	ZZ	129,4
0709 90 80	EG	82,9
	ZZ	82,9
0805 10 20	EG	50,5
	IL	62,4
	MA	63,7
	TN	43,2
	TR	55,0
	ZZ	55,0
0805 20 10	IL	144,6
	MA	85,8
	TR	54,0
	ZZ	94,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	66,3
	EG	88,5
	IL	74,9
	JM	93,7
	PK	46,6
	TR	61,0
	ZZ	71,8
0805 50 10	EG	48,1
	MA	67,1
	TR	62,8
	ZZ	59,3
0808 10 80	CA	84,9
	CN	65,1
	MK	32,6
	US	101,9
	ZZ	71,1
0808 20 50	CL	115,7
	CN	34,8
	TR	40,0
	US	110,3
	ZA	119,5
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 87/2009**z dnia 28 stycznia 2009 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych
rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu styczeń 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w odniesieniu do których złożono wnioski dla danych kontyngentów.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 327/98 otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem IX do wymienionego rozporządzenia.
- (2) W odniesieniu do kontyngentów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 327/98, pierwszym podokresem jest styczeń.
- (3) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98 wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4148 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2009 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości,

(4) Ponadto z wymienionego wyżej komunikatu wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2009 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 327/98, odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.

(5) W odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166 należy zatem ustalić całkowite ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 327/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4148 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych stycznia 2009 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, po zastosowaniu współczynników przydziału ustalonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Całkowite ilości dostępne w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 – 09.4154 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, s. 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu styczeń 2009 r. oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 327/98:

- a) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie kwiecień 2009 r. (kg)
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4127	— ⁽²⁾	22 545 000
Tajlandia	09.4128	— ⁽²⁾	8 738 852
Australia	09.4129	— ⁽³⁾	1 019 000
Inne pochodzenie	09.4130	— ⁽³⁾	1 805 000

- b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie lipiec 2009 r. (kg)
Wszystkie kraje	09.4148	1,690006 %	0

- c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie lipiec 2009 r. (kg)
Tajlandia	09.4149	— ⁽²⁾	31 370 790
Australia	09.4150	— ⁽¹⁾	16 000 000
Gujana	09.4152	— ⁽¹⁾	11 000 000
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4153	— ⁽²⁾	6 215 000
Inne pochodzenie	09.4154	1,449194 %	6 000 010

- d) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres styczeń 2009 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie lipiec 2009 r. (kg)
Tajlandia	09.4112	1,298370 %	0
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4116	2,081253 %	0
Indie	09.4117	1,315789 %	0
Pakistan	09.4118	1,072615 %	0
Inne pochodzenie	09.4119	1,092084 %	0
Wszystkie kraje	09.4166	1,002539 %	17 011 012

⁽¹⁾ Współczynnik przydziału nie ma zastosowania dla tego podokresu: Komisja nie została powiadomiona o wpłynięciu żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

⁽²⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą więc zostać przyjęte.

⁽³⁾ Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 88/2009**z dnia 28 stycznia 2009 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń na przywóz, o które złożono wnioski w okresie od dnia 19 do dnia 23 stycznia 2009 r., w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Rady (WE) nr 508/2007 z dnia 7 maja 2007 r. otwierającym kontyngenty taryfowe na przywóz do Bułgarii i Rumunii surowego cukru trzcinowego na dostawy do rafinerii cukru w latach gospodar-

czych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 ⁽³⁾, w terminie od dnia 19 do dnia 23 stycznia 2009 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4332 (2008–2009).

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej lub poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 3 rozporządzenia (WE) nr 508/2007 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 19 do dnia 23 stycznia 2009 r. w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP-Indii
Rozdział IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4331	Barbados	100	Wykorzystany
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Republika Konga	100	
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	Wykorzystany
09.4337	Indie	0	
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	Wykorzystany
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	0	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	0	Wykorzystany
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier preferencyjny z AKP-Indii
Rozdział IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy lipca-września 2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4331	Barbados	—	Wykorzystany
09.4332	Belize	—	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	—	
09.4334	Republika Konga	—	
09.4335	Fidżi	—	
09.4336	Gujana	—	
09.4337	Indie	0	
09.4338	Jamajka	—	
09.4339	Kenia	—	
09.4340	Madagaskar	—	
09.4341	Malawi	—	
09.4342	Mauritius	—	
09.4343	Mozambik	100	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	—	
09.4348	Trynidad i Tobago	—	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	—	
09.4351	Zimbabwe	—	

Cukier uzupełniający
Rozdział V rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4315	Indie	—	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	—	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Rozdział VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich
Rozdział VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia i Kosowo (*)	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu
Rozdział VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2008/2009

Numer porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	100	

Dodatkowy cukier z umów o partnerstwie gospodarczym**Rozdział VIIIa rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2008/2009**

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4431	Komory, Madagaskar, Mauritius, Seszele, Zambia, Zimbabwe	100	Wykorzystany
09.4432	Burundi, Kenia, Rwanda, Tanzania, Uganda	100	
09.4433	Suazi	100	
09.4434	Mozambik	0	
09.4435	Antigua i Barbuda, Bahamy, Barbados, Belize, Dominika, Republika Dominikańska, Grenada, Gujana, Haiti, Jamajka, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Surinam, Trynidad i Tobago	0	Wykorzystany
09.4436	Republika Dominikańska	0	Wykorzystany
09.4437	Fidżi, Papua – Nowa Gwinea	100	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 508/2007****Rok gospodarczy 2008/2009**

Numer porządkowy	Kraj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 19.1.2009-23.1.2009	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	100	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 89/2009**z dnia 28 stycznia 2009 r.****otwierające kontyngent taryfowy na rok 2009 na przywóz do Wspólnoty Europejskiej niektórych towarów pochodzących z Norwegii otrzymanych w wyniku przetworzenia produktów rolnych, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 3448/93**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając decyzję Rady 2004/859/WE z dnia 25 października 2004 r. w sprawie zawarcia Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie Protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽²⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽³⁾ oraz Protokół 3 do Porozumienia EOG ⁽⁴⁾ określają zasady handlu niektórymi towarami rolnymi i przetworzonymi produktami rolnymi między Umawiającymi się Stronami.
- (2) Protokół 3 do Porozumienia EOG zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 138/2004 ⁽⁵⁾ przewiduje zerową stawkę celną dla niektórych wód zawierających dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatyzowanych, objętych kodem CN 2202 10 00, i niektórych pozostałych napojów bezalkoholowych zawierających cukier, objętych kodem CN ex 2202 90 10.
- (3) Zerowa stawka celna na wody i inne napoje, o których mowa, została tymczasowo zawieszona w stosunku do Norwegii na mocy Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii odnośnie Protokołu 2 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ⁽⁶⁾, dalej zwanej „Umową”, zatwierdzonej decyzją Rady 2004/859/WE. Zgodnie z pkt IV uzgodnionego Protokołu do Umowy powinno się zezwolić na bezcłowy

przywóz towarów objętych kodami CN 2202 10 00 i ex 2202 90 10 pochodzących z Norwegii tylko w granicach kontyngentu bezcłowego, podczas gdy cło należy zapłacić za przywóz towarów przekraczający przydzielony kontyngent.

- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 93/2008 ⁽⁷⁾ wycofano tymczasowe zawieszenie systemu zwolnienia z opłat celnych na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r. w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty Europejskiej niektórych towarów sklasyfikowanych w ramach kodów CN 2202 10 00 i ex 2202 90 10 pochodzących z Norwegii.
- (5) Konieczne jest otwarcie kontyngentu taryfowego na rok 2009 na napoje bezalkoholowe, o których mowa. Ostatni kontyngent taryfowy na rok 2007 na przywóz wspomnianych produktów został otwarty rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2006 ⁽⁸⁾. Na rok 2008 kontyngentu taryfowego nie otwarto. Wielkość kontyngentu na rok 2009 powinna być utrzymana bez zmian w stosunku do wielkości na rok 2007.
- (6) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁹⁾ określa zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi. Należy zapewnić zarządzanie kontyngentem taryfowym otwartym na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z tymi zasadami.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Handlu Produktami Rolnymi Przetworzonymi, Niewymienionymi w Załączniku I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2009 r. otwiera się wspólnotowy kontyngent taryfowy ustalony w załączniku dla towarów pochodzących z Norwegii wymienionych we wspomnianym załączniku oraz na zasadach w nim określonych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, s. 18.⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 20.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1973, s. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 24.1.2002, s. 34.⁽⁵⁾ Dz.U. L 342 z 18.11.2004, s. 30.⁽⁶⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 72.⁽⁷⁾ Dz.U. L 28 z 1.2.2008, s. 12.⁽⁸⁾ Dz.U. L 341 z 7.12.2006, s. 17.⁽⁹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

2. Zasadami pochodzenia, wzajemnie stosowanymi do towarów wymienionych w załączniku, są zasady określone w Protokole 3 do dwustronnej Umowy o wolnym handlu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii.

3. Do przywożonych ilości przekraczających wielkość kontyngentu stosuje się preferencyjne cło w wysokości 0,047 EUR/litr.

Artykuł 2

Wspólnotowe kontyngenty taryfowe, o których mowa w art. 1 ust. 1, są zarządzane przez Komisję zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Kontyngenty taryfowe na rok 2009 stosowane przy przywozie do Wspólnoty towarów pochodzących z Norwegii

Numer porządkowy	Kod CN	Opis produktu	Roczna wielkość kontyngentu na rok 2009	Stawka celna mająca zastosowanie w granicach kontyngentu	Stawka celna mająca zastosowanie dla ilości przekraczających kontyngent
09.0709	2202 10 00	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub wody aromatyzowane	17,303 mln litrów	Zwolnienie	0,047 EUR/litr
	ex 2202 90 10	Pozostałe napoje bezalkoholowe zawierające cukier (sacharozę lub cukier inwertowany)			

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2008 r.

o powołaniu czterech członków zarządu Europejskiej Agencji Leków (EMA)

(2009/75/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków⁽¹⁾, w szczególności jego art. 65 ust. 1 oraz art. 65 ust. 4,

uwzględniając listę kandydatów opracowaną przez Komisję w dniu 16 września 2008 r.,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pani Mary G. BAKER, urodzona w Londynie (Zjednoczone Królestwo) dnia 27 października 1936 r.,

Pan Mike O'DONOVAN urodzony w Londynie (Zjednoczone Królestwo) dnia 26 września 1946 r.,

Pani Lisette TIDDENS-ENGWIRDA urodzona w Amsterdamie (Niderlandy) dnia 25 czerwca 1950 r.

oraz

Pan Henk VAARKAMP urodzony w Terschuur (Niderlandy) 22 czerwca 1950 r.

zostają niniejszym powołani na członków zarządu Europejskiej Agencji Leków (EMA) na okres trzech lat.

Artykuł 2

Data rozpoczęcia trzyletniej kadencji, o której mowa w art. 1, zostanie wyznaczona przez Zarząd Europejskiej Agencji Leków (EMA).

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

DECYZJA RADY

z dnia 20 stycznia 2009 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Bank Ćentrali ta' Malta/Central Bank of Malta

(2009/76/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 27 ust. 1,

uwzględniając zalecenie EBC/2008/19 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 grudnia 2008 r. udzielone Radzie Unii Europejskiej w sprawie wyznaczenia zewnętrznych biegłych rewidentów Centralnego Banku Malty ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych Eurosystemu podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnych zewnętrznych biegłych rewidentów Bank Ćentrali ta' Malta/Central Bank of Malta wygasa po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2008. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrachunkowego 2009.
- (3) Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego zaleciła wyznaczenie KPMG jako zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrachunkowe 2009–2013.

- (4) Należy zatem zastosować się do zalecenia Rady Prezesów EBC i odpowiednio zmienić decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 15 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„15. Zaleca się wyznaczenie firmy KPMG na zewnętrznego biegłego rewidenta Bank Ćentrali ta' Malta/Central Bank of Malta na lata obrachunkowe 2009–2013.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje przekazana do wiadomości EBC.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
M. KALOUSEK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 322 z 17.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 stycznia 2009 r.

ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/77/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach tak zwanej procedury Lamfalussy'ego Komisja przyjęła decyzję 2001/527/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Papierami Wartościowymi⁽¹⁾ (zwany dalej „Komitetem”). Komitet rozpoczął prace z dniem 7 czerwca 2001 r., pełniąc rolę niezależnej instytucji ułatwiającej refleksję i wymianę opinii oraz udzielającej Komisji porad w dziedzinie rynku papierów wartościowych.
- (2) Zgodnie z przepisami dyrektywy 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych⁽²⁾ w 2007 r. Komisja przeprowadziła przegląd procedury Lamfalussy'ego i przedstawiła swoją ocenę w komunikacie z dnia 20 listopada 2007 r., zatytułowanym „Przegląd procedury Lamfalussy'ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”⁽³⁾.
- (3) Komisja podkreśliła w tym komunikacie znaczenie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwanym

dalej „komitetami organów nadzoru”) na coraz bardziej zintegrowanym europejskim rynku finansowym. Uznano, iż konieczne jest ustalenie jasnych ram działalności tych komitetów w obszarze konwergencji i współpracy w zakresie nadzoru.

- (4) Dokonując przeglądu funkcjonowania procedury Lamfalussy'ego, Rada wezwała Komisję do precyzyjnego określenia roli komitetów organów nadzoru i przeanalizowania wszystkich wariantów służących wzmocnieniu funkcjonowania tych komitetów, bez naruszania równowagi aktualnej struktury instytucjonalnej ani zmniejszania odpowiedzialności organów nadzoru⁽⁴⁾.
- (5) Na posiedzeniu w dniach 13–14 marca 2008 r. Rada Europejska wezwała do szybkiej poprawy działania komitetów organów nadzoru⁽⁵⁾.
- (6) W dniu 14 maja 2008 r.⁽⁶⁾ Rada wezwała Komisję do przeprowadzenia przeglądu decyzji Komisji w sprawie utworzenia komitetów organów nadzoru, w celu zapewnienia spójności i konsekwencji w zakresie mandatów i zadań tych komitetów oraz zwiększenia ich udziału we współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru. Rada stwierdziła, że komitetom organów nadzoru należy powierzyć konkretne zadania, których realizacja przyczyni się do poprawy współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz zwiększenia roli tych komitetów w ocenie zagrożeń dla stabilności systemu finansowego. Należy zatem stworzyć w tym względzie wzmocnione ramy prawne dotyczące roli i zadań Komitetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9.

⁽³⁾ COM(2007) 727 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Konkluzje Rady 15698/07 z dnia 4 grudnia 2007 r.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady 7652/1/08 Rev 1.

⁽⁶⁾ Konkluzje Rady 8515/3/08 Rev 3.

- (7) Komitet powinien pełnić rolę niezależnej grupy doradczej Komisji w dziedzinie rynku papierów wartościowych.
- (8) Komitet powinien również przyczyniać się do wspólnego i jednolitego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego oraz do jego konsekwentnego stosowania przez organy nadzoru.
- (9) Komitet nie ma żadnych uprawnień regulacyjnych na poziomie Wspólnoty. Powinien on przeprowadzać wzajemne weryfikacje, promować najlepsze praktyki i wydawać niewiążące wytyczne, zalecenia i standardy w celu zwiększenia konwergencji we Wspólnocie.
- (10) Intensyfikacja dwustronnej i wielostronnej współpracy w zakresie nadzoru zależy od wzajemnego zrozumienia i zaufania pomiędzy organami nadzoru. Komitet powinien przyczyniać się do zacieśniania tego typu współpracy.
- (11) Komitet powinien również wspierać konwergencję w zakresie nadzoru w całej Wspólnocie. Aby skonkretyzować ten cel, należy stworzyć orientacyjną, otwartą listę zadań Komitetu.
- (12) Komitet powinien zapewnić dobrowolny i niewiążący mechanizm mediacji, aby rozstrzygać spory między organami nadzoru dotyczące kwestii transgranicznych, w szczególności w ramach kolegiów organów nadzoru.
- (13) Aby wykorzystać wiedzę specjalistyczną, którą dysponuje Komitet, organy nadzoru, bez uszczerbku dla ich uprawnień, powinny mieć możliwość przedstawiania zagadnień Komitetowi w celu uzyskania jego niewiążącej opinii.
- (14) Wymiana informacji między organami nadzoru ma podstawowe znaczenie dla realizacji ich zadań. Ma ona kluczowe znaczenie dla stabilności systemu finansowego i skutecznego nadzoru nad rynkami papierów wartościowych. Podczas gdy prawodawstwo dotyczące papierów wartościowych nakłada na organy nadzoru jasne obowiązki prawne w zakresie współpracy i wymiany informacji, Komitet powinien ułatwiać w praktyce codzienną wymianę informacji między nimi, z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących poufności, określonych w mającym zastosowanie prawodawstwie.
- (15) Aby ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na uczestnikach rynku, Komitet powinien ułatwiać przekazywanie zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności w przypadkach określonych we właściwych przepisach.
- (16) W celu działania na rzecz konwergencji i konsekwencji w ramach kolegiów organów nadzoru, a tym samym zapewnienia równych warunków konkurencji, Komitet powinien monitorować ich funkcjonowanie bez ograniczania niezależności członków tych kolegiów.
- (17) Jakość, porównywalność i konsekwencja sprawozdawczości nadzorczej są kluczowym elementem wydajności kosztowej wspólnotowych uzgodnień w zakresie nadzoru oraz obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów prawa nałożonych na instytucje transgraniczne. Komitet powinien przyczyniać się do wyeliminowania powielania i nakładania się obowiązków oraz do zagwarantowania porównywalności i odpowiedniej jakości danych sprawozdawczych.
- (18) Systemy finansowe we Wspólnocie są ze sobą ściśle powiązane, w związku z czym wydarzenia w jednym państwie członkowskim mogą mieć istotny wpływ na instytucje i rynki finansowe w innych państwach członkowskich. Ciągłe powstawanie konglomeratów finansowych i zacieranie się różnic między działalnością przedsiębiorstw sektora bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń jest źródłem dodatkowych wyzwań dla organów nadzoru zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym. Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy stworzyć system na poziomie Komitetu, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, umożliwiający rozpoznawanie na wczesnym etapie możliwych zagrożeń ponadgranicznych i międzysektorowych, a gdy będzie to konieczne – informowanie o nich Komisji i innych komitetów. Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest również zapewnienie przez Komitet właściwego informowania ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich. Rola Komitetu w tym zakresie ma polegać na rozpoznawaniu zagrożeń w sektorze papierów wartościowych i na regularnym informowaniu Komisji o wynikach prowadzonych w tym zakresie prac. O tych ocenach powinna być również informowana Rada. Komitet powinien również współpracować z Parlamentem Europejskim, przekazując regularnie temu ostatniemu informacje na temat sytuacji w sektorze papierów wartościowych. Komitet nie powinien w tym kontekście ujawniać informacji na temat poszczególnych nadzorowanych podmiotów.
- (19) W celu zapewnienia odpowiedniego podejścia do kwestii międzysektorowych działalność Komitetu powinna być skoordynowana z działalnością Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komitetu Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Ma to szczególne znaczenie dla przeciwdziałania możliwym międzysektorowym zagrożeniom dla stabilności systemu finansowego.

- (20) Aby uniknąć powielania zadań, przeciwdziałać niespójnościom, zapewnić Komitetowi dostęp do aktualnych informacji oraz umożliwić wymianę informacji z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w zakresie nadzoru nad konglomeratami finansowymi, Komitet może uczestniczyć we Wspólnym Komitecie ds. Konglomeratów Finansowych.
- (21) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, Komitet powinien również wspierać dialog i współpracę z organami nadzoru spoza Wspólnoty.
- (22) Odpowiedzialność Komitetu względem instytucji wspólnotowych ma duże znaczenie i powinny ją ustanawiać dokładnie określone standardy, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności organów nadzoru.
- (23) Komitet powinien uchwalić własny regulamin wewnętrzny i w pełni przestrzegać prerogatyw instytucji oraz równowagi instytucjonalnej ustanowionej Traktatem. Rozszerzeniu ram działalności Komitetu powinno towarzyszyć udoskonalenie procedur pracy. W tym celu, w przypadku braku porozumienia, decyzje powinny być podejmowane większością kwalifikowaną zgodnie z zasadami określonymi w Traktacie.
- (24) Ze względów pewności prawnej oraz przejrzystości należy uchylić decyzję 2001/527/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się niezależną grupę doradczą do spraw rynków papierów wartościowych we Wspólnocie pod nazwą „Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych” (zwany dalej „Komitetem”).

Artykuł 2

Komitet doradza Komisji zarówno z własnej inicjatywy, jak i na jej wniosek, w szczególności przy opracowywaniu projektów środków wykonawczych w zakresie papierów wartościowych, w tym środków związanych z przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS).

Występując do Komitetu z wnioskiem o poradę, Komisja może określić termin, w którym Komitet powinien takiej porady udzielić. Termin taki jest określany przy uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 3

Komitet wypełnia powierzone mu zadania i przyczynia się do wspólnego i jednolitego wdrażania oraz konsekwentnego stosowania prawodawstwa wspólnotowego poprzez wydawanie niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów.

Artykuł 4

1. Komitet przyczynia się do zacieśniania współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru w zakresie rynków papierów wartościowych oraz wspiera we Wspólnocie konwergencję praktyk nadzorczych oraz koncepcji w zakresie nadzoru poszczególnych państw członkowskich. W tym celu do jego zadań należą co najmniej:

- a) mediacja lub ułatwianie mediacji między organami nadzoru w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na wniosek organu nadzoru;
- b) przedstawianie organom nadzoru opinii w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na ich wniosek;
- c) wspieranie skutecznej, dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji między organami nadzoru, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności;
- d) ułatwianie przekazywania zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności poprzez rozpoznanie tych zadań, które mogą zostać przekazane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk;
- e) przyczynianie się do zapewnienia skutecznego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, w szczególności poprzez ustalanie wytycznych dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów, monitorowanie spójności praktyk poszczególnych kolegiów oraz upowszechnianie najlepszych praktyk;
- f) przyczynianie się do tworzenia wspólnych, wysokiej jakości standardów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej;
- g) dokonywanie przeglądu stosowania w praktyce niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów wydawanych przez Komitet.

2. Komitet dokonuje przeglądu praktyk nadzorczych państw członkowskich oraz ocenia na bieżąco ich konwergencję. Komitet przedstawia co roku sprawozdanie z dokonanych postępów i identyfikuje pozostałe do pokonania przeszkody.

3. Celem wspierania wspólnych koncepcji w zakresie nadzoru Komitet rozwija nowe, praktyczne narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Artykuł 5

1. Komitet monitoruje i ocenia rozwój sektora papierów wartościowych, a w razie potrzeby informuje Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komisję. Komitet zapewnia informowanie ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich o potencjalnych lub bliskich problemach.

2. Co najmniej dwa razy w roku Komitet przedstawia Komisji oceny trendów w zakresie nadzoru ostrożnościowego w skali mikro, potencjalnych zagrożeń i słabości sektora papierów wartościowych.

Komitet zamieszcza w tych ocenach klasyfikację głównych zagrożeń i słabości oraz wskazuje, w jakim zakresie mogą one być niebezpieczne dla stabilności systemu finansowego, a w razie potrzeby proponuje działania prewencyjne lub naprawcze.

Rada jest informowana o tych ocenach.

3. Komitet ustanawia procedury umożliwiające szybkie reagowanie organom nadzoru. W stosownych przypadkach Komitet pomaga wypracować w ramach Wspólnoty wspólną ocenę organów nadzoru w sprawie zagrożeń oraz słabości, które mogą mieć negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego Wspólnoty.

4. Komitet w odpowiedni sposób uwzględnia rozwój sytuacji na poziomie międzysektorowym, zagrożenia i słabości, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komitetem Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych.

Artykuł 6

1. Komitet przyczynia się do rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych w zakresie papierów wartościowych, jak również wspólnych praktyk nadzorczych na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

2. W tym celu ustanawia on w szczególności sektorowe i międzysektorowe programy szkoleń, ułatwia wymianę personelu oraz zachęca właściwe organy do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników, wspólnych zespołów inspekcyjnych i wizytacji nadzorczych oraz innych narzędzi.

3. W stosownych przypadkach Komitet tworzy nowe instrumenty w celu wspierania rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych.

4. Komitet zacieśnia współpracę z organami nadzoru krajów trzecich, w szczególności poprzez ich udział we wspólnych programach szkoleń.

Artykuł 7

1. Komitet składa się z wysokiego szczebla przedstawicieli krajowych organów władzy publicznej właściwych w zakresie

rynku papierów wartościowych, w tym UCITS. Każde państwo członkowskie wyznacza do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu wysokiego szczebla przedstawiciela własnego właściwego organu.

2. Komisja uczestniczy w posiedzeniach Komitetu i wyznacza w tym celu przedstawiciela wysokiego szczebla.

3. Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego.

4. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

Artykuł 8

1. Członkowie Komitetu nie mogą ujawniać informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Wszyscy uczestnicy obrad zobowiązani są do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej.

2. Jeżeli obrady na temat danego punktu porządku dziennego pociągają za sobą wymianę poufnych informacji dotyczących nadzorowanej instytucji, udział w obradach poświęconych temu punktowi porządku dziennego może zostać ograniczony do członków bezpośrednio zaangażowanych w daną kwestię.

Artykuł 9

1. Komitet informuje regularnie Komisję o wynikach swojej działalności. Komitet utrzymuje regularne kontakty z Europejskim Komitetem Papierów Wartościowych ustanowionym decyzją Komisji 2001/528/WE⁽¹⁾ oraz z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego.

2. Komitet zapewnia międzysektorową spójność prac dotyczących sektorów usług finansowych poprzez regularną i ścisłą współpracę z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

3. Przewodniczący Komitetu utrzymuje regularne, mające miejsce przynajmniej raz w miesiącu, kontakty z przewodniczącymi Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

Artykuł 10

Komitet może tworzyć grupy robocze. Komisja jest zapraszana na posiedzenia tych grup roboczych jako obserwator.

Artykuł 11

Komitet może uczestniczyć w posiedzeniach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

Artykuł 12

Przed przekazaniem Komisji swojej opinii Komitet prowadzi na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty, szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, konsumentami i użytkownikami końcowymi. Komitet publikuje wyniki tych konsultacji, chyba że dany respondent się temu sprzeciwi.

Artykuł 13

Komitet sporządza roczny program prac i przekazuje go Radzie, Parlamentowi Europejskiemu oraz Komisji do końca października każdego roku. Okresowo, a co najmniej raz do roku, Komitet informuje Radę, Parlament Europejski oraz Komisję o osiągnięciach w zakresie działalności określonej w programie prac.

Artykuł 14

Komitet działa poprzez konsensus jego członków. Jeśli konsensus nie może zostać osiągnięty, decyzje są przyjmowane kwalifikowaną większością głosów. Głosy przedstawicieli członków Komitetu są wazone tak jak głosy państw członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 205 ust. 2 i 4 Traktatu.

Członkowie Komitetu, którzy nie stosują się do wytycznych, zaleceń, standardów i innych środków uzgodnionych przez Komitet, muszą być gotowi do przedstawienia powodów, dla których dokonali takiego wyboru.

Artykuł 15

Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny i tworzy własną strukturę operacyjną.

Odnosnie do decyzji dotyczących zmian w regulaminie wewnętrznym oraz decyzji w sprawie wyboru i odwołania członków zarządu Komitetu regulamin wewnętrzny może przewidywać inne procedury podejmowania decyzji niż określone w art. 14.

Artykuł 16

Decyzja 2001/527/WE traci moc.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI
z dnia 23 stycznia 2009 r.
ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/78/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach tak zwanej procedury Lamfalussy'ego Komisja przyjęła decyzję 2004/5/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego⁽¹⁾ (zwany dalej „Komitetem”). Komitet rozpoczął prace z dniem 1 stycznia 2004 r., pełniąc rolę niezależnej instytucji ułatwiającej refleksję i wymianę opinii oraz udzielającej Komisji porad w zakresie regulacji sektora bankowego i nadzoru nad nim.
- (2) Zgodnie z przepisami dyrektywy 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych⁽²⁾ w 2007 r. Komisja przeprowadziła przegląd procedury Lamfalussy'ego i przedstawiła swoją ocenę w komunikacie z dnia 20 listopada 2007 r., zatytułowanym „Przegląd procedury Lamfalussy'ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”⁽³⁾.
- (3) Komisja podkreśliła w tym komunikacie znaczenie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwanym dalej „komitetami organów nadzoru”) na coraz bardziej zintegrowanym europejskim rynku finansowym. Uznano, iż konieczne jest ustalenie jasnych ram działalności tych komitetów w obszarze konwergencji i współpracy w zakresie nadzoru.
- (4) Dokonując przeglądu funkcjonowania procedury Lamfalussy'ego, Rada wezwała Komisję do precyzyjnego określenia roli komitetów organów nadzoru i przeanalizowania wszystkich wariantów służących wzmocnieniu funkcjonowania tych komitetów, bez naru-

szania równowagi aktualnej struktury instytucjonalnej ani zmniejszania odpowiedzialności organów nadzoru⁽⁴⁾.

- (5) Na posiedzeniu w dniach 13–14 marca 2008 r. Rada Europejska wezwała do szybkiej poprawy działania komitetów organów nadzoru⁽⁵⁾.
- (6) W dniu 14 maja 2008 r.⁽⁶⁾ Rada wezwała Komisję do przeprowadzenia przeglądu decyzji Komisji w sprawie utworzenia komitetów organów nadzoru, w celu zapewnienia spójności i konsekwencji w zakresie mandatów i zadań tych komitetów oraz zwiększenia ich udziału we współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru. Rada stwierdziła, że komitetom organów nadzoru należy powierzyć konkretne zadania, których realizacja przyczyni się do poprawy współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz zwiększenia roli tych komitetów w ocenie zagrożeń dla stabilności systemu finansowego. Należy zatem stworzyć w tym względzie wzmocnione ramy prawne dotyczące roli i zadań Komitetu.
- (7) Skład Komitetu powinien odzwierciedlać organizację nadzoru bankowego i uwzględniać rolę banków centralnych w odniesieniu do ogólnej stabilności sektora bankowego na poziomie krajowym i wspólnotowym. Należy jednoznacznie określić, jakie prawa przysługują poszczególnym kategoriom członków. W szczególności przewodniczenie i prawa głosu powinny być zarezerwowane dla właściwych organów nadzoru każdego państwa członkowskiego. Udział w poufnych obradach dotyczących poszczególnych instytucji nadzorowanych powinien, w odpowiednim przypadku, zostać ograniczony do właściwych organów nadzoru i do banków centralnych, którym powierzono szczególne obowiązki operacyjne w zakresie nadzoru nad tymi instytucjami nadzorowanymi.
- (8) Komitet powinien pełnić rolę niezależnej grupy doradczej Komisji w dziedzinie nadzoru nad sektorem bankowości.
- (9) Mandat Komitetu powinien obejmować nadzór nad konglomeratami finansowymi. Aby uniknąć powielania zadań, przeciwdziałać niespójnościom, zapewnić Komitetowi dostęp do aktualnych informacji oraz umożliwić wymianę informacji, współpraca z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w zakresie nadzoru nad konglomeratami finansowymi powinna odbywać się w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9.

⁽³⁾ COM(2007) 727 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Konkluzje Rady 15698/07 z dnia 4 grudnia 2007 r.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady 7652/1/08 Rev 1.

⁽⁶⁾ Konkluzje Rady 8515/3/08 Rev 3.

- (10) Komitet powinien również przyczyniać się do wspólnego i jednolitego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego oraz do jego konsekwentnego stosowania przez organy nadzoru.
- (11) Komitet nie ma żadnych uprawnień regulacyjnych na poziomie Wspólnoty. Powinien on przeprowadzać wzajemne weryfikacje, promować najlepsze praktyki i wydawać niewiążące wytyczne, zalecenia i standardy w celu zwiększenia konwergencji we Wspólnocie.
- (12) Intensyfikacja dwustronnej i wielostronnej współpracy w zakresie nadzoru zależy od wzajemnego zrozumienia i zaufania pomiędzy organami nadzoru. Komitet powinien przyczyniać się do zacieśniania tego typu współpracy.
- (13) Komitet powinien również wspierać konwergencję w zakresie nadzoru w całej Wspólnocie. Aby skonkretyzować ten cel, należy stworzyć orientacyjną, otwartą listę zadań Komitetu.
- (14) Komitet powinien zapewnić dobrowolny i niewiążący mechanizm mediacji, aby rozstrzygać spory między organami nadzoru dotyczące kwestii transgranicznych, w szczególności w ramach kolegiów organów nadzoru.
- (15) Aby wykorzystać wiedzę specjalistyczną, którą dysponuje Komitet, organy nadzoru, bez uszczerbku dla ich uprawnień, powinny mieć możliwość przedstawiania zagadnień Komitetowi w celu uzyskania jego niewiążącej opinii.
- (16) Wymiana informacji między organami nadzoru ma podstawowe znaczenie dla realizacji ich zadań. Ma ona kluczowe znaczenie dla stabilności systemu finansowego i skutecznego nadzoru nad grupami bankowymi. Podczas gdy prawodawstwo w dziedzinie bankowości nakłada na organy nadzoru jasne obowiązki prawne w zakresie współpracy i wymiany informacji, Komitet powinien ułatwiać w praktyce codzienną wymianę informacji między nimi, z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących poufności, określonych w mającym zastosowanie prawodawstwie.
- (17) Aby ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na grupach bankowych, Komitet powinien ułatwiać przekazywanie zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności w przypadkach określonych we właściwych przepisach.
- (18) W celu działania na rzecz konwergencji i konsekwencji w ramach kolegiów organów nadzoru, a tym samym zapewnienia równych warunków konkurencji, Komitet powinien monitorować ich funkcjonowanie bez ograniczania niezależności członków tych kolegiów.
- (19) Jakość, porównywalność i konsekwencja sprawozdawczości nadzorczej są kluczowym elementem wydajności kosztowej wspólnotowych uzgodnień w zakresie nadzoru oraz obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów prawa nałożonych na instytucje transgraniczne. Komitet powinien przyczyniać się do wyeliminowania powielania i nakładania się obowiązków oraz do zagwarantowania porównywalności i odpowiedniej jakości danych sprawozdawczych.
- (20) Systemy finansowe we Wspólnocie są ze sobą ściśle powiązane, w związku z czym wydarzenia w jednym państwie członkowskim mogą mieć istotny wpływ na instytucje i rynki finansowe w innych państwach członkowskich. Ciągłe powstawanie konglomeratów finansowych i zacieranie się różnic między działalnością przedsiębiorstw sektora bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń jest źródłem dodatkowych wyzwań dla organów nadzoru zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym. Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy stworzyć system na poziomie Komitetu, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, umożliwiający rozpoznanie na wczesnym etapie możliwych zagrożeń ponadgranicznych i międzysektorowych, a gdy będzie to konieczne – informowanie o nich Komisji i innych komitetów. Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest również zapewnienie przez Komitet właściwego informowania ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich. Rola Komitetu w tym zakresie ma polegać na rozpoznawaniu zagrożeń w sektorze bankowości i na regularnym informowaniu Komisji o wynikach prowadzonych w tym zakresie prac. O tych ocenach powinna być również informowana Rada. Komitet powinien również współpracować z Parlamentem Europejskim, przekazując regularnie temu ostatniemu informacje na temat sytuacji w sektorze bankowości. Komitet nie powinien w tym kontekście ujawniać informacji na temat poszczególnych nadzorowanych podmiotów.
- (21) W celu zapewnienia odpowiedniego podejścia do kwestii międzysektorowych działalność Komitetu powinna być skoordynowana z działalnością Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komitetu Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Ma to szczególne znaczenie dla przeciwdziałania możliwym międzysektorowym zagrożeniom dla stabilności systemu finansowego.
- (22) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, Komitet powinien również wspierać dialog i współpracę z organami nadzoru spoza Wspólnoty.
- (23) Odpowiedzialność Komitetu względem instytucji wspólnotowych ma duże znaczenie i powinny ją ustanawiać dokładnie określone standardy, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności organów nadzoru.

- (24) Komitet powinien uchwalić własny regulamin wewnętrzny i w pełni przestrzegać prerogatyw instytucji oraz równowagi instytucjonalnej ustanowionej Traktatem. Rozszerzeniu ram działalności Komitetu powinno towarzyszyć udoskonalenie procedur pracy. W tym celu, w przypadku braku porozumienia, decyzje powinny być podejmowane większością kwalifikowaną zgodnie z zasadami określonymi w Traktacie.
- (25) Ze względów pewności prawnej oraz przejrzystości należy uchylić decyzję 2004/5/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się niezależną grupę doradczą do spraw nadzoru bankowego we Wspólnocie pod nazwą „Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego” (zwany dalej „Komitetem”).

Artykuł 2

Komitet doradza Komisji zarówno z własnej inicjatywy, jak i na jej wniosek, w szczególności przy opracowywaniu projektów środków wykonawczych w dziedzinie bankowości oraz w dziedzinie konglomeratów finansowych.

Występując do Komitetu z wnioskiem o poradę, Komisja może określić termin, w którym Komitet powinien takiej porady udzielić. Termin taki jest określany przy uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 3

Komitet wypełnia powierzone mu zadania i przyczynia się do wspólnego i jednolitego wdrażania oraz konsekwentnego stosowania prawodawstwa wspólnotowego poprzez wydawanie niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów.

Artykuł 4

1. Komitet przyczynia się do zacieśniania współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru w zakresie bankowości oraz wspiera we Wspólnocie konwergencję praktyk nadzorczych oraz koncepcji w zakresie nadzoru poszczególnych państw członkowskich. W tym celu do jego zadań należą co najmniej:

- a) mediacja lub ułatwianie mediacji między organami nadzoru w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na wniosek organu nadzoru;
- b) przedstawianie organom nadzoru opinii w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na ich wniosek;
- c) wspieranie skutecznej, dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji między organami nadzoru, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności;

d) ułatwianie przekazywania zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności poprzez rozpoznanie tych zadań, które mogą zostać przekazane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk;

e) przyczynianie się do zapewnienia skutecznego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, w szczególności poprzez ustalanie wytycznych dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów, monitorowanie spójności praktyk poszczególnych kolegiów oraz upowszechnianie najlepszych praktyk;

f) przyczynianie się do tworzenia wspólnych, wysokiej jakości standardów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej;

g) dokonywanie przeglądu stosowania w praktyce niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów wydawanych przez Komitet.

2. Komitet dokonuje przeglądu praktyk nadzorczych państw członkowskich oraz ocenia na bieżąco ich konwergencję. Komitet przedstawia co roku sprawozdanie z dokonanych postępów i identyfikuje pozostałe do pokonania przeszkody.

3. Celem wspierania wspólnych koncepcji w zakresie nadzoru Komitet rozwija nowe, praktyczne narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Artykuł 5

1. Komitet monitoruje i ocenia rozwój sektora bankowości, a w razie potrzeby informuje Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komisję. Komitet zapewnia informowanie ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich o potencjalnych lub bliskich problemach.

2. Co najmniej dwa razy w roku Komitet przedstawia Komisji oceny trendów w zakresie nadzoru ostrożnościowego w skali mikro, potencjalnych zagrożeń i słabości sektora bankowości.

Komitet zamieszcza w tych ocenach klasyfikację głównych zagrożeń i słabości oraz wskazuje, w jakim zakresie mogą one być niebezpieczne dla stabilności systemu finansowego, a w razie potrzeby proponuje działania prewencyjne lub naprawcze.

Rada jest informowana o tych ocenach.

3. Komitet ustanawia procedury umożliwiające szybkie reagowanie organom nadzoru. W stosownych przypadkach Komitet pomaga wypracować w ramach Wspólnoty wspólną ocenę organów nadzoru w sprawie zagrożeń oraz słabości, które mogą mieć negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego Wspólnoty.

4. Komitet w odpowiedni sposób uwzględnia rozwój sytuacji na poziomie międzysektorowym, zagrożenia i słabości, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komitetem Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych.

Artykuł 6

1. Komitet przyczynia się do rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych w dziedzinie bankowości, jak również wspólnych praktyk nadzorczych na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

2. W tym celu ustanawia on w szczególności sektorowe i międzysektorowe programy szkoleń, ułatwia wymianę personelu oraz zachęca właściwe organy do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników, wspólnych zespołów inspekcyjnych i wizytacji nadzorczych oraz innych narzędzi.

3. W stosownych przypadkach Komitet tworzy nowe instrumenty w celu wspierania wspólnych praktyk nadzorczych.

4. Komitet zacieśnia współpracę z organami nadzoru krajów trzecich, w szczególności poprzez ich udział we wspólnych programach szkoleń.

Artykuł 7

1. Komitet składa się z wysokiego szczebla przedstawicieli następujących organizacji:

- a) krajowych organów władzy publicznej właściwych w zakresie nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zwanych dalej „właściwymi organami nadzoru”;
- b) krajowych banków centralnych, którym równolegle z właściwym organem nadzoru powierzono szczególne obowiązki operacyjne w zakresie nadzoru nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi;
- c) banków centralnych niezaangażowanych bezpośrednio w nadzór nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi, w tym Europejskiego Banku Centralnego.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawicieli wysokiego szczebla do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu.

Europejski Bank Centralny wyznacza przedstawiciela wysokiego szczebla do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu.

3. Komisja uczestniczy w posiedzeniach Komitetu i wyznacza w tym celu przedstawiciela wysokiego szczebla.

4. Komitet wybiera przewodniczącego spośród przedstawicieli właściwych organów nadzoru.

5. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

Artykuł 8

1. Członkowie Komitetu nie mogą ujawniać informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Wszyscy uczestnicy obrad zobowiązani są do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej.

2. Jeżeli obrady na temat danego punktu porządku dziennego pociągają za sobą wymianę poufnych informacji dotyczących nadzorowanej instytucji, udział w obradach poświęconych temu punktowi porządku dziennego może zostać ograniczony do właściwych organów nadzoru bezpośrednio zaangażowanych w daną kwestię oraz do krajowych banków centralnych, którym powierzono szczególne obowiązki operacyjne w zakresie nadzoru nad poszczególnymi instytucjami kredytowymi, których obrady dotyczą.

Artykuł 9

1. Komitet informuje regularnie Komisję o wynikach swojej działalności. Komitet utrzymuje regularne kontakty z Europejskim Komitetem Bankowym ustanowionym decyzją Komisji 2004/10/WE⁽¹⁾ oraz z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego.

2. Komitet zapewnia międzysektorową spójność prac dotyczących sektorów usług finansowych poprzez regularną i ścisłą współpracę z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

3. Przynajmniej raz w miesiącu przewodniczący Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

Artykuł 10

Komitet może tworzyć grupy robocze. Komisja jest zapraszana na posiedzenia tych grup roboczych jako obserwator.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 36.

Artykuł 11

W dziedzinie nadzoru nad konglomeratami finansowymi Komitet współpracuje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.

Komisja oraz Europejski Bank Centralny są zapraszani na posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych jako obserwatorzy.

Artykuł 12

Przed przekazaniem Komisji swojej opinii Komitet prowadzi na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty, szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, konsumentami i użytkownikami końcowymi. Komitet publikuje wyniki tych konsultacji, chyba że dany respondent się temu sprzeciwi.

Udzielając porad dotyczących przepisów mających zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i przedsiębiorstw inwestycyjnych, Komitet przeprowadza konsultacje ze wszystkimi organami właściwymi w zakresie nadzoru nad przedsiębiorstwami inwestycyjnymi, które nie są reprezentowane w Komitecie.

Artykuł 13

Komitet sporządza roczny program prac i przekazuje go Radzie, Parlamentowi Europejskiemu oraz Komisji do końca października każdego roku. Okresowo, a co najmniej raz do roku, Komitet informuje Radę, Parlament Europejski oraz Komisję o osiągnięciach w zakresie działalności określonej w programie prac.

Artykuł 14

Komitet działa poprzez konsensus jego członków. Jeśli porozumienie nie może zostać osiągnięte, decyzje są przyjmowane

kwalifikowaną większością głosów. Głosy przedstawicieli członków Komitetu są ważone tak jak głosy państw członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 205 ust. 2 i 4 Traktatu.

Członkowie Komitetu, którzy nie stosują się do wytycznych, zaleceń, standardów i innych środków uzgodnionych przez Komitet, muszą być gotowi do przedstawienia powodów, dla których dokonali takiego wyboru.

Artykuł 15

Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny i tworzy własną strukturę operacyjną.

Odnosnie do decyzji dotyczących zmian w regulaminie wewnętrznym oraz decyzji w sprawie wyboru i odwołania członków zarządu Komitetu regulamin wewnętrzny może przewidywać inne procedury podejmowania decyzji niż określone w art. 14.

Artykuł 16

Decyzja 2004/5/WE traci moc.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 stycznia 2009 r.****ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2009/79/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

wzmocnieniu funkcjonowania tych komitetów, bez naruszania równowagi aktualnej struktury instytucjonalnej ani zmniejszania odpowiedzialności organów nadzoru ⁽⁴⁾.

- (1) W ramach tak zwanej procedury Lamfalussy'ego Komisja przyjęła decyzję 2004/6/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ⁽¹⁾ (zwany dalej „Komitetem”). Komitet rozpoczął prace z dniem 24 listopada 2003 r., pełniąc rolę niezależnej instytucji ułatwiającej refleksję i wymianę opinii oraz udzielającej Komisji porad w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych.
- (2) Zgodnie z przepisami dyrektywy 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych ⁽²⁾ w 2007 r. Komisja przeprowadziła przegląd procedury Lamfalussy'ego i przedstawiła swoją ocenę w komunikacie z dnia 20 listopada 2007 r., zatytułowanym „Przegląd procedury Lamfalussy'ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru” ⁽³⁾.
- (3) Komisja podkreśliła w tym komunikacie znaczenie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwanych dalej „komitetami organów nadzoru”) na coraz bardziej zintegrowanym europejskim rynku finansowym. Uznano, iż konieczne jest ustalenie jasnych ram działalności tych komitetów w obszarze konwergencji i współpracy w zakresie nadzoru.
- (4) Dokonując przeglądu funkcjonowania procedury Lamfalussy'ego, Rada wezwała Komisję do precyzyjnego określenia roli komitetów organów nadzoru i przeanalizowania wszystkich wariantów służących
- (5) Na posiedzeniu w dniach 13–14 marca 2008 r. Rada Europejska wezwała do szybkiej poprawy działania komitetów organów nadzoru ⁽⁵⁾.
- (6) W dniu 14 maja 2008 r. ⁽⁶⁾ Rada wezwała Komisję do przeprowadzenia przeglądu decyzji Komisji w sprawie utworzenia komitetów organów nadzoru, w celu zapewnienia spójności i konsekwencji w zakresie mandatów i zadań tych komitetów oraz zwiększenia ich udziału we współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru. Rada stwierdziła, że komitetom organów nadzoru należy powierzyć konkretne zadania, których realizacja przyczyni się do poprawy współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz zwiększenia roli tych komitetów w ocenie zagrożeń dla stabilności systemu finansowego. Należy zatem stworzyć w tym względzie wzmocnione ramy prawne dotyczące roli i zadań Komitetu.
- (7) Komitet powinien pełnić rolę niezależnej grupy doradczej Komisji w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych. W dziedzinie emerytur pracowniczych Komitet powinien badać jedynie aspekty prawne i nadzorcze takich uregulowań, pomijając aspekty wchodzące w zakres prawa pracy i prawa zabezpieczeń społecznych, takie jak organizacja zakładowych systemów emerytalnych, a w szczególności kwestie związane z obowiązkowym członkostwem w tych systemach (przystępowaniem do tych systemów) lub ze zbiorowymi układami pracy.
- (8) Mandat Komitetu powinien obejmować nadzór nad konglomeratami finansowymi. Aby uniknąć powielania zadań, przeciwdziałać niespójnościom, zapewnić Komitetowi dostęp do aktualnych informacji oraz umożliwić wymianę informacji, współpraca z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w zakresie nadzoru nad konglomeratami finansowymi powinna odbywać się w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.
- (9) Komitet powinien również przyczyniać się do wspólnego i jednolitego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego oraz do jego konsekwentnego stosowania przez organy nadzoru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9.⁽³⁾ COM(2007) 727 wersja ostateczna.⁽⁴⁾ Konkluzje Rady 15698/07 z dnia 4 grudnia 2007 r.⁽⁵⁾ Konkluzje Rady 7652/1/08 Rev 1.⁽⁶⁾ Konkluzje Rady 8515/3/08 Rev 3.

- (10) Komitet nie ma żadnych uprawnień regulacyjnych na poziomie Wspólnoty. Powinien on przeprowadzać wzajemne weryfikacje, promować najlepsze praktyki i wydawać niewiążące wytyczne, zalecenia i standardy w celu zwiększenia konwergencji we Wspólnocie.
- (11) Intensyfikacja dwustronnej i wielostronnej współpracy w zakresie nadzoru zależy od wzajemnego zrozumienia i zaufania pomiędzy organami nadzoru. Komitet powinien przyczyniać się do zacieśniania tego typu współpracy.
- (12) Komitet powinien również wspierać konwergencję w zakresie nadzoru w całej Wspólnocie. Aby skonkretyzować ten cel, należy stworzyć orientacyjną, otwartą listę zadań Komitetu.
- (13) Komitet powinien zapewnić dobrowolny i niewiążący mechanizm mediacji, aby rozstrzygać spory między organami nadzoru dotyczące kwestii transgranicznych, w szczególności w ramach kolegiów organów nadzoru.
- (14) Aby wykorzystać wiedzę specjalistyczną, którą dysponuje Komitet, organy nadzoru, bez uszczerbku dla ich uprawnień, powinny mieć możliwość przedstawiania zagadnień Komitetowi w celu uzyskania jego niewiążącej opinii.
- (15) Wymiana informacji między organami nadzoru ma podstawowe znaczenie dla realizacji ich zadań. Ma ona kluczowe znaczenie dla stabilności systemu finansowego i skutecznego nadzoru nad grupami ubezpieczeniowymi. Podczas gdy prawodawstwo w dziedzinie ubezpieczeń nakłada na organy nadzoru jasne obowiązki prawne w zakresie współpracy i wymiany informacji, Komitet powinien ułatwiać w praktyce codzienną wymianę informacji między nimi, z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących poufności, określonych w mającym zastosowanie prawodawstwie.
- (16) Aby ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na grupach ubezpieczeniowych, Komitet powinien ułatwiać przekazywanie zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności w przypadkach określonych we właściwych przepisach.
- (17) W celu działania na rzecz konwergencji i konsekwencji w ramach kolegiów organów nadzoru, a tym samym zapewnienia równych warunków konkurencji, Komitet powinien monitorować ich funkcjonowanie bez ograniczania niezależności członków tych kolegiów.
- (18) Jakość, porównywalność i konsekwencja sprawozdawczości nadzorczej są kluczowym elementem wydajności kosztowej wspólnotowych uzgodnień w zakresie nadzoru oraz obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów prawa nałożonych na instytucje transgraniczne. Komitet powinien przyczyniać się do wyeliminowania powielania i nakładania się obowiązków oraz do zagwarantowania porównywalności i odpowiedniej jakości danych sprawozdawczych.
- (19) Systemy finansowe we Wspólnocie są ze sobą ściśle powiązane, w związku z czym wydarzenia w jednym państwie członkowskim mogą mieć istotny wpływ na instytucje i rynki finansowe w innych państwach członkowskich. Ciągłe powstawanie konglomeratów finansowych i zacieranie się różnic między działalnością przedsiębiorstw sektora bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń jest źródłem dodatkowych wyzwań dla organów nadzoru zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym. Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy stworzyć system na poziomie Komitetu, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, umożliwiający rozpoznawanie na wczesnym etapie możliwych zagrożeń ponadgranicznych i międzysektorowych, a gdy będzie to konieczne – informowanie o nich Komisji i innych komitetów. Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest również zapewnienie przez Komitet właściwego informowania ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich. Rola Komitetu w tym zakresie ma polegać na rozpoznawaniu zagrożeń w sektorze ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych i na regularnym informowaniu Komisji o wynikach prowadzonych w tym zakresie prac. O tych ocenach powinna być również informowana Rada. Komitet powinien również współpracować z Parlamentem Europejskim, przekazując regularnie temu ostatniemu informacje na temat sytuacji w sektorze ubezpieczeniowym. Komitet nie powinien w tym kontekście ujawniać informacji na temat poszczególnych nadzorowanych podmiotów.
- (20) W celu zapewnienia odpowiedniego podejścia do kwestii międzysektorowych działalność Komitetu powinna być skoordynowana z działalnością Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Ma to szczególne znaczenie dla przeciwdziałania możliwym międzysektorowym zagrożeniom dla stabilności systemu finansowego.
- (21) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, Komitet powinien również wspierać dialog i współpracę z organami nadzoru spoza Wspólnoty.
- (22) Odpowiedzialność Komitetu względem instytucji wspólnotowych ma duże znaczenie i powinny ją ustanawiać dokładnie określone standardy przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności organów nadzoru.

(23) Komitet powinien uchwalić własny regulamin wewnętrzny i w pełni przestrzegać prerogatyw instytucji oraz równowagi instytucjonalnej ustanowionej Traktatem. Rozszerzeniu ram działalności Komitetu powinno towarzyszyć udoskonalenie procedur pracy. W tym celu, w przypadku braku porozumienia, decyzje powinny być podejmowane większością kwalifikowaną zgodnie z zasadami określonymi w Traktacie.

(24) Ze względów pewności prawnej oraz przejrzystości należy uchylić decyzję 2004/6/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się niezależną grupę doradczą do spraw ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych we Wspólnocie pod nazwą „Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych” (zwany dalej „Komitetem”).

Artykuł 2

Komitet doradza Komisji zarówno z własnej inicjatywy, jak i na jej wniosek, w szczególności przy opracowywaniu projektów środków wykonawczych w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji, pracowniczych programów emerytalnych oraz w dziedzinie konglomeratów finansowych.

Występując do Komitetu z wnioskiem o poradę, Komisja może określić termin, w którym Komitet powinien takiej porady udzielić. Termin taki jest określany przy uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 3

Komitet wypełnia powierzone mu zadania i przyczynia się do wspólnego i jednolitego wdrażania oraz konsekwentnego stosowania prawodawstwa wspólnotowego poprzez wydawanie wytycznych, zaleceń i standardów.

Artykuł 4

1. Komitet przyczynia się do zacieśniania współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych oraz wspiera we Wspólnocie konwergencję praktyk nadzorczych oraz koncepcji w zakresie nadzoru poszczególnych państw członkowskich. W tym celu do jego zadań należą co najmniej:

- a) mediacja lub ułatwianie mediacji między organami nadzoru w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na wniosek organu nadzoru;
- b) przedstawianie organom nadzoru opinii w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na ich wniosek;

c) wspieranie skutecznej, dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji między organami nadzoru, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności;

d) ułatwianie przekazywania zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności poprzez rozpoznanie tych zadań, które mogą zostać przekazane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk;

e) przyczynianie się do zapewnienia skutecznego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, w szczególności poprzez ustalanie wytycznych dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów, monitorowanie spójności praktyk poszczególnych kolegiów oraz upowszechnianie najlepszych praktyk;

f) przyczynianie się do tworzenia wspólnych, wysokiej jakości standardów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej;

g) dokonywanie przeglądu stosowania w praktyce niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów wydawanych przez Komitet.

2. Komitet dokonuje przeglądu praktyk nadzorczych państw członkowskich oraz ocenia na bieżąco ich konwergencję. Komitet przedstawia co roku sprawozdanie z dokonanych postępów i identyfikuje pozostałe do pokonania przeszkody.

3. Celem wspierania wspólnych koncepcji w zakresie nadzoru Komitet rozwija nowe, praktyczne narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Artykuł 5

1. Komitet monitoruje i ocenia rozwój sektora ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych, a w razie potrzeby informuje Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komisję. Komitet zapewnia informowanie ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich o potencjalnych lub bliskich problemach.

2. Co najmniej dwa razy w roku Komitet przedstawia Komisji oceny trendów w zakresie nadzoru ostrożnościowego w skali mikro, potencjalnych zagrożeń i słabości sektora ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych.

Komitet zamieszcza w tych ocenach klasyfikację głównych zagrożeń i słabości oraz wskazuje, w jakim zakresie mogą one być niebezpieczne dla stabilności systemu finansowego, a w razie potrzeby proponuje działania prewencyjne lub naprawcze.

Rada jest informowana o tych ocenach.

3. Komitet ustanawia procedury umożliwiające szybkie reagowanie organom nadzoru. W stosownych przypadkach Komitet pomaga wypracować w ramach Wspólnoty wspólne stanowisko w sprawie zagrożeń oraz słabości, które mogą mieć negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego Wspólnoty.

4. Komitet zapewnia odpowiednie uwzględnienie rozwoju sytuacji na poziomie międzysektorowym, zagrożeń i słabości, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetem Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych.

Artykuł 6

1. Komitet przyczynia się do rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji oraz pracowniczych programów emerytalnych, jak również wspólnych praktyk nadzorczych na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

2. W tym celu ustanawia on w szczególności sektorowe i międzysektorowe programy szkoleń, ułatwia wymianę personelu oraz zachęca właściwe organy do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników, wspólnych zespołów inspekcyjnych i wizytacji nadzorczych oraz innych narzędzi.

3. W stosownych przypadkach Komitet tworzy nowe instrumenty w celu wspierania rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych.

4. Komitet zacieśnia współpracę z organami nadzoru krajów trzecich, w szczególności poprzez ich udział we wspólnych programach szkoleń.

Artykuł 7

1. Komitet składa się z wysokiego szczebla przedstawicieli krajowych organów władzy publicznej właściwych w zakresie nadzoru nad ubezpieczeniami, reasekuracją i pracowniczymi programami emerytalnymi. Każde państwo członkowskie wyznacza do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu wysokiego szczebla przedstawiciela własnego właściwego organu.

2. Komisja uczestniczy w posiedzeniach Komitetu i wyznacza w tym celu przedstawiciela wysokiego szczebla.

3. Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego.

4. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

5. Komitet nie zajmuje się aspektami prawa pracy i prawa zabezpieczeń społecznych, takimi jak organizacja zakładowych systemów emerytalnych, a w szczególności kwestie obowiązkowego członkostwa lub zbiorowych układów pracy.

Artykuł 8

1. Członkowie Komitetu nie mogą ujawniać informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Wszyscy uczestnicy obrad zobowiązani są do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej.

2. Jeżeli obrady na temat danego punktu porządku dziennego pociągają za sobą wymianę poufnych informacji dotyczących nadzorowanej instytucji, udział w obradach poświęconych temu punktowi porządku dziennego może zostać ograniczony do członków bezpośrednio zaangażowanych w daną kwestię.

Artykuł 9

1. Komitet informuje regularnie Komisję o wynikach swojej działalności. Komitet utrzymuje regularne kontakty z Europejskim Komitetem ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionym decyzją Komisji 2004/9/WE⁽¹⁾ oraz z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego.

2. Komitet zapewnia międzysektorową spójność prac dotyczących sektorów usług finansowych poprzez regularną i ścisłą współpracę z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

3. Przewodniczący Komitetu utrzymuje regularne, mające miejsce przynajmniej raz w miesiącu, kontakty z przewodniczącymi Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

Artykuł 10

Komitet może tworzyć grupy robocze. Komisja jest zapraszana na posiedzenia tych grup roboczych jako obserwator.

Artykuł 11

W dziedzinie nadzoru nad konglomeratami finansowymi Komitet współpracuje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.

Komisja oraz Europejski Bank Centralny są zapraszani na posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych jako obserwatorzy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 34.

Artykuł 12

Przed przekazaniem Komisji swojej opinii Komitet prowadzi na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty, szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, konsumentami i użytkownikami końcowymi. Komitet publikuje wyniki tych konsultacji, chyba że dany respondent się temu sprzeciwi.

Artykuł 13

Komitet sporządza roczny program prac i przekazuje go Radzie, Parlamentowi Europejskiemu oraz Komisji do końca października każdego roku. Okresowo, a co najmniej raz do roku, Komitet informuje Radę, Parlament Europejski oraz Komisję o osiągnięciach w zakresie działalności określonej w programie prac.

Artykuł 14

Komitet działa poprzez konsensus jego członków. Jeśli porozumienie nie może zostać osiągnięte, decyzje są przyjmowane kwalifikowaną większością głosów. Głosy przedstawicieli członków Komitetu są wazone tak jak głosy państw członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 205 ust. 2 i 4 Traktatu.

Członkowie Komitetu, którzy nie stosują się do wytycznych, zaleceń, standardów i innych środków uzgodnionych przez

Komitet, muszą być gotowi do przedstawienia powodów, dla których dokonali takiego wyboru.

Artykuł 15

Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny i tworzy własną strukturę operacyjną.

Odnosnie do decyzji dotyczących zmian w regulaminie wewnętrznym oraz decyzji w sprawie wyboru i odwołania członków zarządu Komitetu regulamin wewnętrzny może przewidywać inne procedury podejmowania decyzji niż określone w art. 14.

Artykuł 16

Decyzja 2004/6/WE traci moc.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

IV

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

WSPÓLNY KOMITET EOG

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 127/2008

z dnia 5 grudnia 2008 r.

zmieniająca załącznik VII (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik VII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 50/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 755/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. zmieniające załącznik II do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W pkt 1 (dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) załącznika VII do Porozumienia dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32008 R 0755**: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 755/2008 z dnia 31 lipca 2008 r. (Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 10).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (WE) nr 755/2008 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 10.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*) lub w dniu wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 142/2007 z dnia 26 października 2007 r., w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
JKW Prinz Nikolaus von LIECHTENSTEIN
Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 128/2008****z dnia 5 grudnia 2008 r.****zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 119/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić dyrektywę Komisji 2008/65/WE z dnia 27 czerwca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 91/439/EWG w sprawie praw jazdy ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W pkt 24a (dyrektywa Rady 91/439/EWG) załącznika XIII do Porozumienia dodaje się tiret w następującym brzmieniu:

„— **32008 L 0065**: dyrektywa Komisji 2008/65/WE z dnia 27 czerwca 2008 r. (Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 36).”.

Artykuł 2

Teksty dyrektywy 2008/65/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
JKW Prinz Nikolaus von LIECHTENSTEIN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 110.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 36.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 129/2008****z dnia 5 grudnia 2008 r.****zmieniająca załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XIII do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 119/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2008/217/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. dotyczącą specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu „Infrastruktura” transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić decyzję Komisji 2008/231/WE z dnia 1 lutego 2008 r. dotyczącą specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu „Ruch kolejowy” transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości, o której mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 96/48/WE, i uchylającą decyzję Komisji 2002/734/WE z dnia 30 maja 2002 r. ⁽³⁾.
- (4) Decyzja 2008/217/WE uchyla decyzję Komisji 2002/732/WE ⁽⁴⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia.
- (5) Decyzja 2008/231/WE uchyla decyzję Komisji 2002/734/WE ⁽⁵⁾, która jest uwzględniona w Porozumieniu i którą w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XIII do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tekst pkt 37ac (decyzja Komisji 2002/732/WE) otrzymuje brzmienie:

„**32008 D 0217:** decyzja Komisji 2008/217/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. dotycząca specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu »Infrastruktura« transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 77 z 19.3.2008, s. 1).”;

- 2) tekst pkt 37ae (decyzja Komisji 2002/734/WE) otrzymuje następujące brzmienie:

„**32008 D 0231:** decyzja Komisji 2008/231/WE z dnia 1 lutego 2008 r. dotycząca specyfikacji technicznej interoperacyjności podsystemu »Ruch kolejowy« transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości, o której mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 96/48/WE, i uchylająca decyzję Komisji 2002/734/WE z dnia 30 maja 2002 r. (Dz.U. L 84 z 26.3.2008, s. 1).”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 110.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 19.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 26.3.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 245 z 12.9.2002, s. 143.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 245 z 12.9.2002, s. 370.

Artykuł 2

Teksty decyzji 2008/217/WE i 2008/231/WE w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
JKW Prinz Nikolaus von LIECHTENSTEIN
Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 130/2008

z dnia 5 grudnia 2008 r.

zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 126/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Rady (WE) nr 362/2008 z dnia 14 kwietnia 2008 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu dodatkowych zmiennych obowiązkowych na 2009 r. odnoszących się do niedostatku materialnego ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 365/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. zatwierdzające program modułów *ad hoc*, obejmujących lata 2010, 2011 i 2012 w odniesieniu do badania prób losowych dotyczącego siły roboczej, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 ⁽³⁾.
- (4) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 377/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie w odniesieniu do kodowania, które należy stosować w celu przesyłania danych, poczynwszy od 2009 r., wykorzystania prób cząstkowych do gromadzenia danych dotyczących zmiennych strukturalnych oraz określenia kwartałów referencyjnych ⁽⁴⁾.
- (5) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 391/2008 z dnia 30 kwietnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 102/2007 przyjmujące specyfikacje modułu *ad hoc* dla 2008 r. dotyczącego sytuacji migrantów i ich bezpośrednich potomków na rynku pracy ⁽⁵⁾.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W załączniku XXI do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pkt 18w (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 452/2008) wprowadza się punkt w brzmieniu:

„18x. **32008 R 0362:** rozporządzenie Rady (WE) nr 362/2008 z dnia 14 kwietnia 2008 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) w odniesieniu do wykazu dodatkowych zmiennych obowiązkowych na 2009 r. odnoszących się do niedostatku materialnego (Dz.U. L 112 z 24.4.2008, s. 1).”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 119.

⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 24.4.2008, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 57.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 15.

2) po pkt 18al (rozporządzenie Komisji (WE) nr 207/2008) wprowadza się punkty w następującym brzmieniu:

„18am. **32008 R 0365**: rozporządzenie Komisji (WE) nr 365/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. zatwierdzające program modułów *ad hoc*, obejmujących lata 2010, 2011 i 2012 w odniesieniu do badania prób losowych dotyczącego siły roboczej, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 577/98 (Dz.U. L 112 z 24.4.2008, s. 22).

18an. **32008 R 0377**: rozporządzenie Komisji (WE) nr 377/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie w odniesieniu do kodowania, które należy stosować w celu przesyłania danych, począwszy od 2009 r., wykorzystania prób cząstkowych do gromadzenia danych dotyczących zmiennych strukturalnych oraz określenia kwartałów referencyjnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 57).”;

3) w pkt 18ak (rozporządzenie Komisji (WE) nr 102/2007) dodaje się, co następuje:

„ , zmienione:

— **32008 R 0391**: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 391/2008 z dnia 30 kwietnia 2008 r. (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 15).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzeń (WE) nr 362/2008, (WE) nr 365/2008, (WE) nr 377/2008 i (WE) nr 391/2008 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
JKW Prinz Nikolaus von LIECHTENSTEIN
Przewodniczący

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 131/2008****z dnia 5 grudnia 2008 r.****zmieniająca załącznik XXI (Statystyka) do Porozumienia EOG**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik XXI do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 126/2008 z dnia 7 listopada 2008 r. ⁽¹⁾.
- (2) W Porozumieniu należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (WE) nr 747/2008 z dnia 30 lipca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 716/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki wspólnotowej dotyczącej struktury i działalności zagranicznych podmiotów zależnych, odnośnie do definicji cech klasyfikacji NACE Rev. 2 i jej wdrażania ⁽²⁾,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W pkt 19x (rozporządzenie (WE) nr 716/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady) załącznika XXI do Porozumienia dodaje się, co następuje:

„zmienione:

- **32008 R 0747**: rozporządzeniem Komisji (WE) nr 747/2008 z dnia 30 lipca 2008 r. (Dz.U. L 202 z 31.7.2008, s. 20).”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (WE) nr 747/2008 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 6 grudnia 2008 r., pod warunkiem że Wspólny Komitet EOG otrzyma wszystkie notyfikacje przewidziane w art. 103 ust. 1 Porozumienia ⁽³⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
JKW Prinz Nikolaus von LIECHTENSTEIN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 18.12.2008, s. 119.

⁽²⁾ Dz.U. L 202 z 31.7.2008, s. 20.

⁽³⁾ Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.